

[Aksel Møller.]

punkter, når deres samvittighed bød dem det. Men jeg erindrer en situation, da det ærede medlem selv sad på ministerbænken, og hvor en anden mand, mit partis daværende gruppeformand, indtog et ensomt standpunkt, ensomt i forhold til sit parti. Hvilken hjælp ville det ikke have været til forståelse af denne mands stilling og denne mands kamp og denne mands problem i dette parlament, om det ærede medlem dengang offentligt havde udtalt sig om, hvad samvittigheden kunne komme til at byde enkelte medlemmer af dette hus.

Når vi i det hele taget taler om ensomme standpunkter, kan jeg måske have lov til at tilføje, at foreløbig har jeg kun set, at ensomme standpunkter er til gavn for socialdemokratiet i denne sal. Den side af salen opretholder en disciplin af en sådan karakter, at hvis jeg skulle karakterisere den helt, som jeg havde lyst til, ville det påkalde formandens påtale. Derfor er jeg aldeles overbevist om, at altfor mange afvigelser fra de synspunkter, som et parti kan anlægge, undtagen i de mest alvorlige samvittighedskonflikter, i reglen kun vil være til gavn for en politik, hvis hovedlinier er os imod.

Iøvrigt er det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen jo i besiddelse af en Catos dyd. Derfor henleder jeg hans opmærksomhed på, at han vist tog fejl, da han talte om uansvarlig skatteagitation fra konservativ side. Jeg beder det ærede medlem tale med det ærede medlem hr. Anker Lau fra hovedstadens venstre. Han vil kunne fortælle det ærede medlem, hvilken skatteagitation han og hovedstadens venstre førte, og kunne bidrage til belysning af, hvilken forskel der er på kravet om 10 pct.s skattenedsættelse i København og 5 pct.s skattenedsættelse.

Når den højtærede finansminister advarer mig imod at falde for den fristelse at bære en borgmesteral flothed til skue — jeg bør i stedet for færdes på jorden som hidtil, sagde han venligt, og sammen med andre —, vil jeg gerne straks berolige ham i dag: jeg har ikke taget kisteklæderne på af hensyn til, at jeg mente, jeg i eftermiddag var til den højtærede finansministers politiske begravelse. Det har andre årsager, men iøvrigt er den højtærede ministers tale, hans svar på de synspunkter, som jeg på partis vegne anlagde i går, af en sådan karakter, at jeg tror, det vil være meget, meget vanskeligt for os at råbe hinanden op.

Må jeg have lov til at gå ind på nogle hovedsynspunkter, som ministeren fremsatte. Ministeren sagde, at de konserva-

tives politik var en gammelkonservativ — det blev antydnet en slags uansvarlig — politik, som regeringen ikke kunne bidrage til, og som arbejdede med statslån i den hensigt, at renten skulle stige. Den højtærede finansminister vil måske vide, at nationalbanken også mener, at staten bør optage lån. Den højtærede minister kan da ikke mene, at nationalbankens direktion fører en uansvarlig økonomisk politik? Det ville i hvert fald være rart at få en erklæring derom. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Jeg har ikke sagt uansvarlig!). Nuvel, den højtærede minister retter mig og siger, at han har ikke sagt uansvarlig; det var altså ikke i denne forbindelse, men i en anden forbindelse, ministeren brugte ordet. Må jeg i dette korrektiv fra finansministerens side se, at den højtærede minister er klar over, at nationalbankens syn på udsigterne for og nødvendigheden af udstedelsen af et statslån svarer til de konservatives, og at altså den gammelkonservative politik, som vi anbefaler den højtærede minister at følge, er den samme som den, nationalbanken formentlig råder den højtærede regering til, eller i alt fald den, som nationalbankens direktion, når den taler udadtil, råder til.

Så kunne man spørge: Hvorfor ønsker vi, at der skal optages statslån? Hvorfor ønsker vi, at anlægsudgifterne skal føres ud af driften og overføres til finansiering ved lån? Vi gør det naturligvis ikke, fordi vi ønsker at genere investeringen. Den højtærede minister lægger hovedvægten på, at det gælder om at opretholde investeringen. Det gør jeg også. Men jeg er aldeles overbevist om, at vi med den pengepolitik, der føres her i landet, opretholder også den løbsagte investering, den form for investering, der ikke vil kunne klare sig i dårlige tider, den form for investering, der anvender penge i fabrikker og maskiner, og som i det øjeblik konkurrencen kommer, ikke kan klare den. Den højtærede minister må jo vide, at jo billigere det er at få pengene, des mindre økonomi holdes der med dem. Når den højtærede minister og hans kolleger opgiver de kvantitative importreguleringer, hvad jeg anbefaler ham at fortsætte med, har han ikke andre midler tilbage til at sikre, at investeringerne også kan klare uvejret, end at følge den økonomiske politik, vi anbefaler.

Den højtærede minister gjorde nogle bemærkninger om arbejdsløsheden: nu gjaldt det om, forstod jeg, at lægge den politik, vi hidtil havde ført, om eller forstærke dens tendens, således at arbejdsløsheden kunne bekæmpes. Jeg beder det høje ting lægge mærke til, at uagtet regeringen har